

KESKI-POHJANMAAN

Kamari
ORKESTERI

MELLERSTA
ÖSTERBOTTENS
KAMMARORKESTER

Syyskauden avauskonsertti

Höstsäsongens öppningskonsert

pe / fre 3.9.2021 klo / kl. 19.00

Snellman-sali, Kokkola
Snellmanssalen, Karleby

la / lö 4.9.2021 klo / kl. 19.00

Schaumansali, Pietarsaari
Schaumansalen, Jakobstad

Malin Broman

orkesterin liidaus / orkesterledning

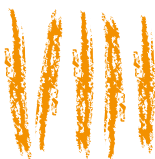
Pauli Pappinen

kontrabasso / kontrabas

3.9. järjestettävä konsertti lähetetään myös maksullisena suoratoistokonserttina (10 €) osoitteessa:
www.netticket.fi

Konserten den 3.9 sänds även som
direktsänd stream (10 €)
via adressen:
www.netticket.fi

4.9. -konsertti järjestetään osana
Pietarsaaren konserttisarjaa syksyllä 2021.
Konserten den 4.9 är en del av
Jakobstads konsertserie hösten 2021.



JAKOBSTADS
konsertserie

HÖSTEN
SYKSY 2021

PIETARSAAREN
konserttisarja

FRANZ SCHUBERT (1797–1828)

Sinfonia nro 1 /

Symfoni nr 1 D, D 82

Adagio - Allegro vivace

Andante

Menuetto: Allegretto

Allegro vivace

MISSY MAZZOLI (1980–)

Dark with excessive Bright,

**Konsertto kontrabassolle ja jousille /
Konsert för kontrabas och stråkar (2018)**

(Suomen ensiesitys / Finlandspremiär)

FRANZ SCHUBERT

Sinfonia nro 3 /

Symfoni nr 3 D D 200

Adagio maestoso - Allegro con brio

Allegretto

Menuetto: Vivace - Trio

Presto vivace

Franz Schubert: Sinfonia nro 1 D-duuri D 82

Kesti pitkään, ennen kuin Franz Schubertin merkitys sinfonikkona aukeni lopullisesti musiikkimaailmalle. Aikalaisille sen tajuamiseen ei ollut mahdollisuuttakaan, sillä yhtäkään hänen kahdeksasta sinfoniasta ei esitetty julkisessa konsertissa hänen elinaikanaan, joskin yksityisissä tilaisuuksissa joitakin niistä soitettiinkin. Sinfonioiden julkaisu venyi pitkälle 1800-luvulle, ja hänen kuusi ensimmäistä sinfoniaansa ilmestyivät painettuina vasta 1884 Brahmsin kokoamana editiona.

Kun Schubertin sinfoniat sitten löydettiin, niiden arvioimista varjosti pitkään vertailu Beethovenin vallankumoukselliseen sinfonikontyöhön. On kuitenkin hyvä muistaa, että Schubert päätti sinfonikonuransa iässä, jossa Beethoven oli vasta aloittelemassa omaansa. Vaikka hän perusti työnsä paljolti edeltäjiensä luomille malleille, hän onnistui luomaan omaehtoisen sinfonisen tyylin.

Schubertin ensimmäinen sinfonia valmistui lokakuun lopussa 1813 ja on hämmästyttävä osoitus 16-vuotiaan säveltäjän varhaiskypsytydestä. Hän oli juuri päättämässä opintojaan keisarillisessa kuorokoulussa, jossa hän oli saanut kaiken muun ohella kokemusta orkesterimusiikista soittamalla viulua koulun orkesterissa. Sinfonia saattoi olla hänen jäähyväislahjansa tälle soittajistolle, jonka riveissä hän oli tutustunut mm. Haydnin, Mozartin ja Beethovenin sinfonioihin. Orkesterin keinoihin hän oli perehtynyt myös säveltämällä vuosina 1811-13 useita alkusoittoja kuorokoulun orkesteria varten. Itse asiassa hän oli yritellyt sinfonian säveltämistä ainakin kerran jo pari vuotta aiemmin 1811 mutta jättänyt silloin yrityksen kesken.

Schubertin esikoissinfonia seuraa ulkoiselta hahmoltaan Haydnin ja Mozartin sinfonioiden luomaa esikuvaa. Avausosan aloittaa mahdikas johdanto, joka kääntyy valittavaksi ja harmonisesti epävakaaaksi, ja totunnaista käytäntöä edustaa myös nopean pääjakson energisen pääteeman ja idyllisemmän sivuteeman vastakohtaisuus. Schubert sovelsi avausosassa kuitenkin myös yksilöllisiä ratkaisuja. Ensimmäisen sivuteema nousee osan pääsisällöksi, sillä se kasvaa jo esittelyssä dramaattisiin ja lopulta sankarillisiin ulottuvuuksiin ja se hallitsee täydellisesti puupuhaltimien aloittamaa kehittelyä. Toinen omaperäinen ajatus on johdannon aiheiden paluu kehittelyn ja kertauksen rajalla.

Hidas osa soi elegantisti 6/8-tahtilajissa ja tuo mieleen Mozartin Prahalaisen sinfonian hitaan osan, ja sen tavoin

osa syvener surumielisiin äänenpainoihin. Kolmas osa on poljennoltaan maanläheinen ja tavallista raskaampi, ei enää varsinainen menuetti mutta ei vielä beethoveniaaninen scherzokaan. Trio-jaksossa soivat itävaltalaisen kansantanssin ländlerin rytmit ja tunnelmat. Finaali on vauhdikkaasti rientävä osa, jolle lähes kauttaaltaan soiva 1/8-syke antaa ikiliikkujamaista ilmettä ja joka luo sinfonialle uljaasti huipentuvan päätöksen.

Franz Schubert: Symfoni nr 1 D-dur D 82

Det tog länge innan Franz Schuberts betydelse som symfoniker gick upp för musikkvärlden. De samtida hade ingen möjlighet att ta till sig detta, eftersom inte en enda av hans åtta symfonier uppfördes vid någon allmän konsert under hans livstid, ändock en del av dem på privata mottagningar. Utgivningen av symfonierna drog ut långt in på 1800-talet, och hans sex första symfonier utkom först 1884 i en utgåva av Brahms.

Då Schuberts symfonier sedan upptäcktes färgades mottagandet länge av jämförelsen med Beethovens revolutionära arbete som symfoniker. Det är dock bra att komma ihåg att Schubert avslutade sin symfonikerkarriär i en ålder då Beethoven först höll på att starta sin. Fastän han grundade/baserade sitt arbete långt på sina föregångares mallar lyckades han att skapa en självständig symfonisk stil.

Schuberts första symfoni färdigställdes i slutet av oktober 1813 och ger ett häpnadsväckande prov på den 16-årige kompositörens tidiga mognad. Han hade nyss avslutat sina studier vid kejsarliga körskolan där han bland mycket annat fått erfarenhet av orkestermusik genom att spela violin i skolans orkester. Symfonin kan ha varit hans avskedsgåva till dessa musiker, tillsammans med vilka han bekantat sig med bl.a. Haydns, Mozarts och Beethovens symfonier. Han hade fördjupat sig med diverse orkestermedel genom att komponera ett flertal Ouvertyrer åt körskolans orkester åren 1811-13. I själva verket hade han försökt komponera en symfoni åtminstone ett par år tidigare, 1811, men arbetet förblev då ofärdig.

Schuberts första symfoni följer till sin yttre form förebilden, skapad av Haydn och Mozart. Den första satsen inleds med en mäktig Ouvertyr, som blir klagande och harmoniskt ostabil, och den invanda tillämpningen representeras av motsatsparen bestående av ett snabbt huvudavsnitt med

energiskt huvudtema och ett mera idylliskt sidotema. I den inledande satsen anammade Schubert ändå individuella lösningar. För det första stiger sidotemat till huvudinnehåll, där det redan i presentationen växer till dramatiska och slutligen heroiska vidder och dominerar perfekt den utveckling som träblåsen startat. En annan originell tanke är återvändandet av inledningens teman vid randen mellan utvecklingsfas och repris.

Den långsamma satsen ljuder elegant i 6/8-taktart och för tankarna till Mozarts Pragsymfonis långsamma sats, och på detta sätt får satsen ett djup med sorgsamma tongångar. Den tredje satsen är till rytmen jordnära och extra tung, inte längre en egentlig menuett men inte heller ett beethovenianskt scherzo. I Trio-avsnittet ljuder den österrikiska ländler-dansens rytmer och stämningar. Finalen är en fartfyllt rusande sats, vars så gott som ständigt ljudande 1/8-puls ger ett uttryck av moto perpetuo och skapar en elegant kulminerande avslutning.

Kimmo Korhonen

Missy Mazzoli: Dark with Excessive Bright - konsertto kontrabassolle ja jousille (2018)

Tunnettu kaupunkilehti Time Out New York luonnehti taannoin Missy Mazzolia ”Brooklynin post-millenniaaliseksi Mozartiksi”. Vaikka luonnehdinta on amerikkalaiseen tapaan ronskisti tiivistävä, siihen kiteytyy jotain olennaista Mazzolin säveltäjäpersoonasta. Se kertoo ensiksikin, että kyseessä on New Yorkiin asettunut säveltäjä. Viittaus Mozartiin taas viittaa siihen, että Mazzoli alkoi kirjoittaa musiikkia jo varhain, vain kymmenvuotiaana, ja on myöhemminkin ollut tuottelias ja monipuolinen säveltäjä.

Entä ”post-millenniaalisuus”? Sukupolvimääritelmänä se voisi viitata uuden vuosituhanen aikana esiin nousseille amerikkalaissäveltäjille ominaiseen tyylilliseen ja henkiseen laaja-alaisuuteen. Hän yhdistää sujuvasti aineksia vanhasta ja uudesta – tai niin kuin hän itse toteaa ”yhdistää tuttua ja odottamatonta”. Hän on myös aktiivinen kulttuurivaikuttaja ja ottaa väkevästi kantaa – ei vähiten oman työnsä esimerkillä – naisten ja erityisesti naispuolisten säveltäjien vaikeaan asemaan amerikkalaisessa taidemusiikissa.

Mazzolin laajaan tuotantoon sisältyy teoksia monipuolisesti eri kokoonpanoille. Mozartiaaninen yhteys syntyy tässäkin, sillä oopperat ovat myös hänellä keskeistä tuotantoa, niistä tunnetuimpana Lars von Trierin elokuvaan (1996) perustuva *Breaking the Waves* (2016), joka sai 2017 Pohjois-Amerikan musiikkikriitikkojen liiton parhaan uuden oopperan palkinnon. Monet keskeiset yhdysvaltaiset instituutiot ovat esittäneet ja tilanneet häneltä musiikkia, esimerkiksi 2018-21 hän oli Chicagon sinfoniaorkesterin nimikkosäveltäjä (Mead Composer-in-Residence) ja New Yorkin Metropolitan on tilannut häneltä oopperan ”Lincoln in the Bardo”.

Mazzolin kontrabassokonsertto *Dark with Excessive Bright* (2018) on syntynyt Australian kamariorkesteria ja basisti Maxime Bibeauta varten. Mazzoli on kertonut, että sävellystyön aikana häntä innoitti Bibeauin vuodelta 1580 ollut soitin, jota oli säilytetty vuosisatojen ajan italialaisessa luostarissa. Hän ryhtyi ajattelemaan soitinta eräänlaisena historioitsijana, joka oli imenyt itseensä vuosisatojen musiikkia ja pääsi jälleen pitkän tauon jälkeen laulamaan omaksumaansa kuulijoille. Mazzoli kuunteli tuolloin paljon barokin ja renessanssin musiikkia, ja viittauksia niihin kuulua teoksen modernien sointimaailmojen keskeltä.

Teoksen otsikko on peräisin John Miltonin runoelmasta *Paradise Lost* (Kadotettu paratiisi) (1667). Sen sanat ”tumma” mutta samalla ”ylenpalttisen kirkkaasta” viittasivat Miltonilla Jumalaan, mutta Mazzolin mielessä ne kuvastivat kaikessa paradoksaalisuudessaan myös kontrabassoa soittimena. Lisäksi samantapainen ”tummaa” ja ”kirkasta” yhdistävä sointimaailma tulee esiin myös jousiorkesterin osuudessa. Kontrabassolla on teoksessa sekä linjakasta melodisuutta että erilaisia soittimelle tehokkaita ilmaistapoja; välillä se on selvästi solistiasemassa, välillä se siirtyy jousiston säestäjäksi. Jousisoinniltaan rikasta ja tekstuuriltaan moni-ilmeistä teosta luonnehtii vuoroin kirkasvävyinen, vuoroin tummahehkuinen intensiivisyys.

Missy Mazzoli: *Dark with Excessive Bright* – konsert för kontrabas och stråkar (2018)

Den välkända stadstidningen *Time Out New York* har beskrivit Missy Mazzoli som ”Brooklyns post-millenniala Mozart!” Fastän karaktäriseringen i amerikansk anda är friskt sammanfattande, framkommer något väsentligt om

Mazzolis tonsättarpersonlighet. Till en början berättar den att det är frågan om en tonsättare som är bosatt i New York. Mozart-referensen hänvisar i sin tur till att Mazzoli började komponera musik redan tidigt, endast som tioåring, och har även senare varit en produktiv och mångsidig kompositör.

”Post-millennialismen” då? Som generationsdefinition kan den hänvisa till de amerikanska kompositörer med en stilistik och andlig bredd som stigit fram under det nya årtusendet. Hon kombinerar skickligt ingredienser från gammalt och nytt – eller som hon själv konstaterar ”kombinerar det bekanta med det oväntade”. Hon är även en aktiv kulturaktör och tar starkt ställning – inte minst med sitt eget arbete som exempel – för kvinnors och speciellt kvinnliga kompositörers motiga ställning inom amerikansk konstmusik.

Mazzolis breda produktion innehåller mångsidigt med verk för olika ensembler. Den mozartianska kopplingen föds även här, då operorna innehar en central roll i hennes produktion. Av dessa är *Breaking the Waves* (2016), baserad på Lars von Triers film (1996), en av de mest kända och belönades av nordamerikanska musikkritikernas förbund med priset för bästa nya opera år 2017. Många centrala amerikanska institutioner har framfört och beställt verk av henne, t.ex. 2018-21 var hon Chicago Symphony Orchestras Mead Composer-in-Residence. New York Metropolitan har beställt operan ”*Lincoln in the Bardo*” av henne.

Mazzolis kontrabaskonsert *Dark with Excessive Bright* (2018) föddes för Australian Chamber Orchestra och basisten Maxime Bibeau. Mazzoli har berättat att hon under kompositionsprocessen inspirerades av Bibeaus instrument från år 1580, som hade förvarats under århundradena i ett italienskt kloster. Hon började tänka på instrumentet som ett slags historiker, som sög i sig musik under århundradena och efter en lång paus åter fick sjunga det den tagit till sig. Mazzoli lyssnade då mycket på barock och renässansmusik, och bland verkets moderna klangvärldar hittas referenser dit.

Verkets rubrik är hämtat från John Miltons diktsamling *Paradise Lost* (1667). Dess ord om ”det mörka” men samtidigt ”översvallande ljusa” hänvisade hos Milton till Gud, men hos Mazzoli beskriver de i all sin paradoxalhet även kontrabasen som instrument. Dessutom kommer en dylik kombination av ”mörk” och ”ljus” klangvärld fram även i stråkorkesterns inslag. Kontrabasen har i verket även en elegant melodiskhet och olika för instrumentet effektiva

uttryckssätt; emellanåt är kontrabasen klart i solistroll, ibland förflyttar den sig till att ackompanjera stråkarna. Det till stråkklangen rika och till textturen mångbottnade verket karaktäriseras av växelvis klart klingande och mörkt glödande intensivitet.

Kimmo Korhonen

Franz Schubert: Sinfonia nro 3 D-duuri D 200

Monista Wienissä syntyneistä tai asuneista säveltäjistä Franz Schubert heijastaa aidoimmin tuon kaupungin kodikasta, usein onnellista, mutta myös salaisesti ahdistunutta tunnelmaa.

Wien oli 1800-luvun alussa eurooppalainen metropoli ja suurten säveltäjien kotikaupunki, Habsburgien kaksoismonarkian ja tanssivan kongressin pääkaupunki. Aikakauden loisto heijastui valssikeisarien ja operettikuninkaiden laatuvihteestä, mutta valtakoneiston ahdasmielisyyden ja Pyhän Allianssin integraatiopolitiikan puristama tavalinen wieniläinen tunnisti itsensä helpommin Schubertin sävelistä.

Vuonna 1815 syntynyt kolmas sinfonia D-duuri on 18-vuotiaan sinfonikon siihenastisen tuotannon omaperäisin luomus. Schubert soitti alttoviulua perheensä ja tuttaviansa muodostamassa harrastajaorkesterissa, joka oli sekä innokas että kriittinen uutuusteoksien esittäjä. Schubertilla oli esikuvanaan ennen muuta Mozart, mutta käytännön kokemus ohjasi häntä yksinkertaisempaan orkesterinkäsittelyyn.

Kolmannen sinfonian suuriieleinen johdanto (Adagio maestoso) valmistaa juhlallisesti pääsävellajin. Schubert korostaa liikuttavan painokkaasti johdannon synkeän päätöksen ja huolettomana sinkoavan Allegro-teeman vastakohtaisuutta. Myöhempien sävellysten tapaan sivuteeman rooli kasvaa totutusta, vaikka oboen esittelemä tanssillinen sävelmä ei luokaan perinteistä sinfonista kontrastia. Kehitelyjakso on määrätietoinen ja koodassa Schubert muistuttaa johdannon asteikkoaiheesta.

Lapsekas viattomuus on etusijalla G-duuri-välisoitossa (Allegretto). Sen auvoisen auringonpaisteen säveltäjäksi voi ajatella sekä ystäviensä tukeman kömpelön ja likinäköisen "Pikku herkkusienen" että ihmissydämen herkimpiä liikkeitä ja salaisimpia haaveita vaalivan runotaiturin. Schu-

bertin kirjeet sinfonian säveltämisen ajalta kertovat molemmista rooleista. Puupuhaltimien ja jousien musikanttinen vuoropuhelu on suvantona muuten tarmokkaassa osassa.

Kolmannen osan karakterimerkinnän (Menuetto) ja tempomerkinnän (Vivace) välillä vallitsee hienoinen ristiriita. Kyseessä on scherzon tapaan tuimasti kolokkaava tanssi, joka saa hellyttävän kontrastin oboen ja fagotin valssahtavasta duosta triotaitteessa.

Finaalissa Schubert ottaa osaa Eurooppaa puisteluseen Rossini-muotiin. Ikiliikkujamaisesti kiitävä saltarello-aihe wieniläisellä eleganssilla ja italialaisella temperamentilla höystettynä on näyttävä päätös yksinkertaisia musikaalisia hyveitä puolustavalle sinfonialle.

Franz Schubert: Symfoni nr 3 D-dur D 200

Bland de många kompositörer som bott eller verkat i Wien är det Franz Schubert som bäst reflekterar stadens hemtrevliga och ofta lyckliga, men samtidigt dolt ångestfyllda stämning.

Wien var i början av 1800-talet en europeisk metropol och hemstad för stora kompositörer, huvudstad för Habsburgarnas dubbelmonarki samt värd för Wienkongressen. Erans glans avspeglades i valskejsarnas och operettkungarnas högklassiga underhållning, men gemene wienare – pressad av maktmaskineriets trångsynthet och den Heliga Alliansens integrationspolitik – kände lättare igen sig i Schuberts melodier.

D-dur-symfonin, som föddes år 1815, är den 18-årige symfonikerns dittills mest originella skapelse. Schubert spelade altviolin i en amatörorkester som bestod av familjemedlemmar och bekanta, vilken både entusiastiskt och kritiskt framförde nya verk. Framförallt var Mozart Schuberts förebild, men den praktiska erfarenheten styrde honom mot en enklare orkesterbehandling.

Den tredje symfonins pompösa inledning (Adagio maestoso) förbereder festligt huvudtonarten. Schubert betonar på ett rörande sätt tydligt kontrasten mellan inledningens mörka slut och det bekymmerslöst framslungande Allegro-temat. I likhet med senare kompositioner växer sidotemat roll över det invanda, trots att den dansanta melodin som presenteras av oboen inte skapar någon traditionell symfonisk kontrast. Genomföringsdelen är målmedveten och i codat påminner Schubert om inledningens skaltema.

Den barnsliga oskuldskraften prioriteras i G-dur-melanspelet (Allegretto). Kompositören bakom detta sälla solskens kan tänkas vara såväl den klumpige och närsynte "lille svampen", stödd av vännerna, som diktaren, som vårdar människohjärtats sköraste rörelser och hemligaste drömmar. Schuberts brev från tiden för komponerandet av symfonin vittnar om bägge roller. Träblåsarnas och strårkarnas musikantiska dialog fungerar som lugnvatten i den annars energiska satsen.

Mellan den tredje satsens karaktärsbeteckning (Menuetto) och tempobeteckning (Vivace) råder en lätt motstridighet. Det är frågan om en scherzolik, barskt dunkande dans, som får en rörande kontrast i oboens och fagottens valsaktiga duo i triosekvensen.

I finalen tar Schubert del i Rossini-modet som härjade i Europa. Saltarello-motivet, som glider likt en evighetsmaskin kryddat med wiensk elegans och italienskt temperament, är en imponerande avslutning på en symfoni som försvarar enkla musikaliska dygder.

Antti Häyrynen

Viulisti **Malin Broman** on paitsi kysytty viulusolisti, taiteellinen johtaja, kamarimuusikko ja opettaja myös suosittu viulisti-johtaja ('orchestral leader').

Malin Broman on saavuttanut menestystä sekä solistina että kamarimuusikkona. Hän on perustajajäsen nimekkäessä Kungsbacka-pianotriossa, jonka esiintymisareenoina ovat olleet muun muassa New Yorkin Carnegie Hall, Amsterdamin Concertgebouw, Wienin Konzerthaus, Kölnin ja Berliinin Philharmonie -salit. Vuosina 2004–2010 hän oli niin ikään nimekkään ja paljon levyttäneen Nash Ensemblen jäsen. Yhtyeen riveissä hän myös debytoi BBC:n Promseilla. Bromanin tuorein kokoonpano on Euroopan parhaimmista kamarimuusikoista koostuva Stockholm Syndrome Ensemble, jonka perustajiin hän kuuluu. Pianistimiehensä Simon Crawford-Phillipsin kanssa Broman esiintyy säännöllisesti duona.

Broman on vuodesta 2008 työskennellyt Ruotsin radion sinfoniaorkesterin 1. konserttimestarina, jossa hänen vahvuutensa sekä solistina että kamarimuusikkona yhdistyvät. Tämän tehtävän menestyksekkään hoitamisen myötä Broman onkin nähty vieraillevana konserttimestarina useiden nimekkäiden orkestereiden riveissä, joista mainitta-

koon London Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe sekä Mahler Chamber Orchestra.

Vuonna 2002 Malin vastaanotti palkinnon Hallandin kunnan akatemialta työstään musiikin saralla ja vuonna 2008 hänet valittiin Ruotsin kuninkaallisen musiikkiakatemian jäseneksi. Tällä hetkellä hän toimii alttoviulunsoiton professorina Edsbergin musiikki-instituutissa Tukholmassa.

Malin Broman on levyttänyt yli 30 albumia, muun muassa levymerkeille Hyperion, NAXOS, BIS ja Channel Classic. Hän soittaa Järnåker-säätiön ystävällisesti lainaamalla Stradivarius-viululla vuodelta 1709 sekä Bajoni-alttoviululla vuodelta 1861.

Broman on toiminut ruotsalaisen Musica Vitae -kamari-orkesterin taiteellisena johtajana vuodet 2015–2020. Hän aloitti Keski-Pohjanmaan Kamari-orkesterin taiteellisena johtajana syksyllä 2019.

Violinisten **Malin Broman** är efterfrågad förutom som solist, konstnärlig ledare, kammarmusiker och lärare även som violinist-ledare ('orchestral leader').

Broman är meriterad både som solist och kammarmusiker. Hon är grundande medlem i ansedda Kungsbacka-pianotrio, som uppträtt bl.a. i Carnegie Hall (New York), Konzerthaus (Wien) och Philharmonie-salarna i Köln och Berlin. Under åren 2004–2010 var hon även medlem av Nash Ensemble, med vilken hon gjorde sin BBC Proms-debut. Broman är även grundande medlem av Stockholm Syndrome Ensemble, som består av några av de främsta kammarmusikerna i Europa. Med sin pianistmake Simon Crawford-Phillips uppträder Broman regelbundet som duo.

Sedan januari 2008 är Malin Broman anställd som 1:e konsertmästare i Sveriges Radios Symfoniorkester, där hennes styrkor som solist och kammarmusiker enas. Till följd av detta har hon även inbjudits att leda ansedda orkestrar som t.ex. London Symphony Orchestra, Chamber Orchestra of Europe och Mahler Chamber Orchestra.

År 2002 mottog hon pris av Hallands Akademi för sina uppmärksammade insatser inom musiken och 2008 valdes hon in som ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien. Sedan hösten 2008 är Malin violaprofessor vid Edsbergs Musikinstitut i Stockholm.

Malin Broman har spelat in över 30 album bl.a. för skivbolagen Hyperion, NAXOS, BIS och Channel Classic. Hennes instrument är en Stradivarius-violin från år 1709 och en

Bajoni-altviolin från år 1861, bägge vänligen utlånade av Järnåker-fonden.

Broman fungerade som konstnärlig ledare för den svenska kammarorkestern Musica Vitae åren 2015–2020. Hon inledde sitt arbete som Mellersta Österbottens Kammarorkesters konstnärliga ledare hösten 2019.

Pauli Pappinen aloitti kontrabasson soiton synnyinkaupungissaan Kokkolassa Keski-Pohjanmaan Konservatoriossa Jorma Lappalaisen johdolla sekä myöhemmin Oskari Hannulan opissa. Kokkolasta Pappinen siirtyi hetkeksi Helsinkiin Sibelius-Akatemiaan Aapo Juutilaisen luokalle minkä jälkeen hän vuonna 2017 aloitti opinnot Berliinissä Hanns Eisler -musiikkikorkeakoulussa Esko Laineen oppilaana. Syksystä 2019 lähtien Pappinen on ollut jäsen Berliinin Filharmonikoiden Karajan-akatemiassa missä hänen opettajanaan on toiminut mm. Janne Saksala. Muita tärkeitä tiennäyttäjiä hänen urallaan ovat olleet mm. Matthew McDonald, Ivan Monighetti ja Niek de Groot.

Suomessa Pappinen on keikkaillut eri orkestereiden riveissä, mm. Helsingin kaupunginorkesteri, Radion sinfoniaorkesteri, Sinfonia Lahti ja Kansallisooppera. Ulkomailla hän soittaa säännöllisesti Berliinin Filharmonikoissa ja kamarimusiikkia sekä Karajan-akatemiassa Berliinissä että Villa Musica -akatemiassa Reininmaan alueella, missä hän on myös ollut jäsen vuodesta 2018 alkaen. Pappinen on myös Kokkolan SyysKamari -kamarimusiikkifestivaalin toinen perustajajäsen sekä toinen taiteellinen johtaja.

Solistina Pappinen on esiintynyt mm. Radion sinfoniaorkesterin, Baden-Badenin Filharmonisen orkesterin sekä Keski-Pohjanmaan Kamariorkesterin kanssa.

Pauli Pappinen påbörjade sina kontrabasstudier i hemstaden Karleby vid Mellersta Österbottens konservatorium under ledning av Jorma Lappalainen och senare under ledning av Oskari Hannula. Från Karleby flyttade Pappinen till Helsingfors där han vid Sibelius-Akademien studerade på Aapo Juutilainens klass. Därefter påbörjade han sina studier vid Hanns Eisler -musikhögskolan i Berlin som Esko Laines elev. Fr.o.m. hösten 2019 har Pappinen varit medlem av Berlinfilharmonikernas Karajan-akademi, där han erhållit undervisning av bl.a. Janne Saksala. Andra viktiga mentorer har varit bl.a. Matthew McDonald, Ivan

Monighetti och Niek de Groot.

I Finland har Pappinen gjort inhopp i ett flertal orkestrar, bl.a. Helsingfors stadsorkester, Radions symfoniorkester, Sinfonia Lahti och Nationaloperan. Utomlands spelar han regelbundet i Berlinfilharmonikerna och kammarmusik i både Karajan-akademien i Berlin samt sedan år 2018 i Villa Musica -akademien i Rhenlandet. Pappinen är en av de två grundande medlemmarna i Kokkolan Syyskamari-kammarmusikfestivalen, där han även fungerar som en av de konstnärliga ledarna.

Som solist har Pappinen uppträtt bl.a. med Radions symfoniorkester, Baden-Badens filharmoniska orkester samt Mellersta Österbottens Kammarorkester.

Vuonna 1972 perustettu **Keski-Pohjanmaan Kamari-orkesteri** (KPKO) kuuluu kansainvälisesti tunnetuimpiin suomalaisorkestereihin. Perustajansa, kapellimestari Juha Kankaan johdolla orkesteri loi kunnianhimoisen profiilin, jonka tavaramerkkejä ovat herkästi reagoiva, dynaaminen yhteisointi ja laaja ohjelmisto barokista tähän päivään. Juha Kangas toimi orkesterin taiteellisena johtajana vuoden 2008 loppuun saakka ja on nykyisin sen kunniakapellimestari.

Monikymmenvuotinen yhteistyö säveltäjä Pehr Henrik Nordgrenin (1944–2008) kanssa on yksi esimerkki yhteistyökumppanuuksista, joille KPKO:n menestys on rakentunut. Orkesterin aktiivinen rooli oman aikansa musiikin tekijänä on tuottanut yli 170 kantaesitystä, joista monet ovat orkesterin tilauksia. Kotimaisten säveltäjien lisäksi tiiviitä yhteyksiä on luotu Pohjoismaiden ja Baltian säveltäjiin. Laajaa kansainvälistä arvostusta nauttivalle orkesterille on myönnetty muun muassa Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinto vuonna 1993.

Keski-Pohjanmaan Kamariorkesteri on tehnyt lähes 70 äänitettä, jotka ovat herättäneet kansainvälistä huomiota ja levittäneet orkesterin mainetta maailmalla. Kotipaikkansa Kokkolan lisäksi KPKO vierailee säännöllisesti kotimaassa ja ulkomailla. Kesällä 2019 orkesteri teki uusintavierailun maineikkaille Mozart-festivaaleille Saksan Würzburgissa. Euroopan lisäksi orkesteri on konsertoinut Japanissa ja New Yorkissa.

Sakari Oramon kauden (2013–2019) päätyttyä KPKO:n taiteelliseksi johtajaksi kutsuttiin ruotsalainen viulutaiteilija Malin Broman. Solistina, kamarimuusikkona ja musiik-

kin johtajana ansioitunut Broman aloitti kautensa syksyllä 2019.

Mellersta Österbottens Kammarorkester (MÖK), grundad år 1972, hör till våra internationellt mest kända finländska orkestrar. Under ledning av dess grundare, kapellmästare Juha Kangas, skapade orkestern sig en ambitiös profil med en reaktionssnabb, dynamisk samklang och en bred repertoar från barock till nutida musik som varumärken. Juha Kangas fungerade som orkesterns konstnärliga ledare t.o.m. år 2008 och är nuförtiden orkesterns hederskapellmästare.

Samarbetet med tonsättaren Pehr Henrik Nordgren (1944–2008) spände över flera decennier och är ett gott exempel på de samarbeten på vilken MÖK:s framgång grundar sig. Orkesterns aktiva roll inom nutida musik har resulterat i över 170 uruppföranden, varav många är egna beställningsverk. MÖK har skapat nära kontakter med såväl inhemska som med baltiska och nordiska tonsättare. Orkestern är ansedd även internationellt, och har belönats med bl.a. Nordiska rådets musikpris år 1993.

Mellersta Österbottens Kammarorkester har gjort närmare 70 skivinspelningar, som bidragit till orkesterns internationella status. MÖK konserterar förutom i hemstaden Karleby även regelbundet runtom i Finland och utomlands. Sommaren 2019 uppträdde orkestern igen på den berömda Mozart-festivalen i Würzburg, Tyskland. Utöver Europa har orkestern även turnerat i Japan och i New York.

Efter att Sakari Oramos konstnärliga ledarskap kommit till ända (2013–2019) bjöd MÖK in den svenska violinisten Malin Broman till konstnärlig ledare. Broman, meriterad som solist, kammarmusiker och musikledare, inledde sin säsong hösten 2019.

MUUSIKOT / MUSIKER:

I Viulu / I Violin

Reetta Kataja
Reijo Tunkkari
Matti Vanhamäki
Kati Niemelä
Andrei Sytchak

II Viulu / II Violin

Teija Pääkkönen
Annica Brännkärr
Saana Parviainen
Siiri Virkkala
Maria Pulakka

Altoviulu / Altviolin

Hanna Pakkala
Ari Hanhikoski
Inkeri Halmio-Hanhikoski
Saara Kurki

Sello / Cello

Janne Virkkala
Lauri Pulakka
Ulla Lampela

Kontrabasso / Kontrabas

Oskari Hannula
Julius Pyrhönen

Huilu / Flöjt

Salla Knif
Maria Besis

Oboe

Maria Seppä
Aila Hettula

Klarinetti / Klarinett

Noora-Kaisa Salo-Peltokoski
Kenneth Sjöwall

Fagotti / Fagott

Visa Jämsä
Michael Ford

Käyrätorvi / Valthorn

Alexi Mäkimattila
Iiro Koskinen

Trumpetti / Trumpet

Arto Panula
Sami Ihajoki

Patarummut / Pukor

Mikael Sandström

Konserttikävijän toimintaohje covid-19-pandemian aikana (päiv. 09/21)

1. Ethän tule sairaana konserttiin – ostetun lipun saat vaihdettua, jos satut sairastumaan.
2. Desinfioidhan kätesi konserttisalille tullessasi.
3. Voit ottaa ulkovaatteet mukaasi saliin.
4. KÄYTÄTHÄN MASKIA TAI VISIIRIÄ KONSERTISSA.
5. Salin paikat ovat tällä hetkellä numeroimattomia.
6. Pidäthän turvavälit kaikissa tilanteissa.
7. Huomioithan, että orkesterilämpöön ja yleisölämpöön välinen ovi on lukittuna turvallisuussyistä. Ethän mene myöskään konsertin jälkeen esiintyjien tiloihin.
8. Nauti (turvallisesta) konserttielämyksestä!

Konsertpraxis under covid-19 -pandemin (uppd. 09/21)

1. Gå inte på konsert ifall du är sjuk – du kan byta din konsertbiljett ifall du insjuknar.
2. Desinficera dina händer då du kommer till konsertsalen.
3. Du kan ta med dig dina ytterkläder i konsertsalen.
4. ANVÄND MASK ELLER VISIR UNDER KONSERTEN.
5. Sittplatserna är för tillfället onummerade.
6. Håll säkerhetsavstånd i alla situationer.
7. Observera, att dörren mellan publikfoajén och orkesterns foajé tillsvidare hålls låst av säkerhetsskäl. Besök inte orkesterns utrymmen heller efter konserten.
8. Njut av en trygg konsertupplevelse!

SEURAAVAT KONSERTIT

NÄSTA KONSERTER

Niittykoski-matinea Niittykoski-matiné

pe / fre 10.9. klo / kl. 18.00
Kaustinen-sali, Kaustinen

*KPKO esittää säveltäjä-pelimanni
Viljami Niittykosken tuotantoa
MÖK framför musik av tonsättaren-spelmannen
Viljami Niittykoski*

Vapaa pääsy! / Fritt inträde!

Ripaus Italiaa En smak av Italien

pe / fre 24.9. klo / kl. 19.00
Snellman-sali / Snellmanssalen
Johannes Gustavsson, joht. /dir.
Niamh McKenna, huilu / flöjt
Kokkolan Orkesteri / Gamlakarleby Orkester

Hugo Wolf – C.Ph.E. Bach – Minna Leinonen –
Felix Mendelssohn

Liput/Biljetter: www.netticket.fi



**KOKKOLAN KAUPUNKI
KARLEBY STAD**

SKPO

 **TYÖPLUS**



OP Keski-Pohjanmaa
Mellersta Österbotten

WIN BOLIDEN

 **KPK**
YHTIÖT